

dre Communeafgifter, og, medens man ikke har villet give specielle Regler, om der skulde forekomme andre ganske specielt lignende Tilfælde, saa antog man derimod i hiint Udvalg, med hvilket jeg havde den Gæ. flere Gange at conferere, at det nævnte Forhold for Skolevæsenets Vedkommende, var saa almindeligt, at man derom burde tilføje den her omhandlede Bestemmelse.

Unsgaard: Jeg troer, at, hvis hver især af Landstingets Medlemmer satte sig hen og forfattede et Udkast til denne Lov, saa vilde de blive aldeles forskellige, og maaskee neppe engang Hovedprinciperne vilde blive eens i dem. Jeg har nu for min Part godt ved at holde mig til Lovforslaget, som det her foreligger, da det saaledes i det Væsentlige stemmer med det Forslag, der blev udarbejdet af det Udvalg, hvoraf jeg for endeel Aar siden havde den Gæ. at være Medlem; men, selv om man ikke i det Hele forresten kan være enig i det, saa troer jeg dog, at man derved, naar det bliver ophøjet til Lov, opnaaer to Ting, som jeg har forudsat at være det, man i Særdeleshed burde tage Hensyn til, nemlig, at de ringere Betsattede i Communen saae den Andeel i Bestyrelsen, som kan tilkomme dem, uden at paa den anden Side den Overvægt, som de større Bidragydende bør have, ganske tabes af Sigte. Det troer jeg, som sagt, vil opnaaes ved dette Forslag. Der kan vistnok være mange Enkeltheder, hvorom der kan være Tvivl; men jeg troer, at man bør oversee dette, for at komme til at see Enden paa en Sag, der har været saa lang Tid under Forhandling, og som fra alle Egne i Landet, saavidt mig bekendt, særdeles meget ønskes fuldført. Derfor troer jeg at burde anbefale, at vi vedtage Lovforslaget uforandret. Vi vide ikke, om der ei, naar det blev udsat længere, kunde komme Omstændigheder frem igjen, som kunde gjøre, at ikke noget saadant Forslag som det her foreliggende kunde gaae igjennem.

Thalbitzer: De Udtalelser, vi have hørt af den høitærede Indenrigsminister angaaende Præstens fremtidige Stilling, til Fattigvæsenet, have saa fuldkommen tilfredsstillet mig, at jeg med Fornøielse skal frasalde det af mig bebudede Vædringsforslag.

Solberg: Jeg vilde blot tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke troer at have sagt Noget, som skulde have til Hensigt at standse denne Lov. Jeg har udtrykkelig bemærket, at jeg ikke fandt mig foranlediget til at stille Vædringsforslag, men at jeg blot ønskede en Udtalelse af den ærede Minister, og, endskjøndt denne Udtalelse med Hensyn til Præstens Stilling ingenlunde har fyldstgjort mig, saa vil jeg dog aqviescere derved.

Da, ikke Flere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eensstemmig med 38 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til den sidste Sag paa Dagsordenen, som angaaer Udkast til Lov om Indkaldelse af de gamle Rigsorter eller $\frac{1}{5}$ Species Stykker. Sagen er til første Behandling.

Wessely: Med Hensyn til det foreliggende Lovudkast og den Betragtning, hvorfra det gaaer ud, nemlig at inddrage fra Circulation en Pengefort, som er uhenigtsmæssig, idet den har to Værdier, nemlig dels en Værdi, naar de enkelte Stykker udgives særskilt, og dels en anden Værdi, naar der udgives fem Stykker ad Gangen; saa maa man vistnok være enig i det, der er udtalt i Motiverne, nemlig, at det havde været ønskeligt, om Regjeringen allerede i 1818 havde seet sig istand til at giennemføre det Forslag, som nu er skeet, nemlig at inddrage den fra Circulation; men med Hensyn til Maaden, hvorpaa dette skal skee, da antager jeg, at Regjeringen ogsaa gaaer ud fra den Anskuelse, at, da det paaligger Staten at forsyne Landet med god og henigtsmæssig Mønt, maae Omkostningerne derfor bæres af Staten i det Hele og ikke af den enkelte Ihandehaver af den Mønt, der skal inddrages. Det er med Hensyn til denne Betragtning, at det forekommer mig, at, naar det er bestemt, at den kan inddrages endogsaa med to Maaneders Bærsel, da er denne Frist vel kort. Skjøndt der gives Ministeriet Myn- dighed til at sætte Terminen længere, forekommer det mig dog, at det vilde være bedre,